

РЕШЕНИЕ

№ 2673

гр. София, 20.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 20.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **1346** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, в връзка с чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ и Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството / обн., ДВ, бр. 4 от 13.01.2017 г., в сила от 13.01.2017 г./.

Образувано е по жалба на И. А. Г., с адрес в [населено място], срещу писмо изх. № 20-62673 / 16.09.2019 г. на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – С., с която е отказано извършването на поискано със заявление вх. № 07.11407 / 03.09.2019 г. искане за изменение на данни в кадастралната карта и регистър, а именно заличаване като собственик на имот с идентификатор 68134.2096.404 на [фирма], [населено място].

Жалбоподателят, И. А. Г., чрез адв. А., излага становище за незаконосъобразност на отказа. Моли същият да бъде отменен и преписката върната със задължителни указания към административния орган за извършване на исканата промяна, която съответства на документите за собственост на страните. Моли и за присъждане на разноски по списък.

Ответникът, Началникът на Служба по геодезия, картография и кадастър – С., в с изпращането на преписката прилага и становище, в което оспорва жалбата, моли да бъде отхвърлена като неоснователна и прави възражение за прекомерност на

адвокатски хонорар на жалбоподателя.

Заинтересована страна Г. С. В. – Г., редовно уведомена, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересована страна [фирма], [населено място], чрез адв. К., оспорва жалбата, но не излага становище по съществото на спора.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, от заинтересовано лице и в 14 дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност и взе предвид доводите на страните, както и въз основа на извършена на основание чл.168 от АПК проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

С подаденото заявление И. А. Г. е поискал искане за изменение на данни в кадастралната карта и регистър, а именно заличаване като собственик на имот с идентификатор 68134.2096.404, с размер от 56 кв., на [фирма], [населено място], който е записан като такъв, наред с И. А. Г. и Г. С. В. – Г., с твърдение, че актовете, въз основа на които е записан като такъв не могат да служат за доказателство за собствеността на дружеството.

С оспореното писмо изх. № 20-62673 / 16.09.2019 г. на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – С. е отказано изменението с мотив за наличието на спор за материално право.

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 51, ал.1 ЗКИР кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: 1. изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри; 2. непълноти или грешки. Съгласно чл. 51, ал.2 от ЗКИР, измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри по ал. 1 се извършват от службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота.

В съответствие с разпоредбата на чл. 54, ал.4 ЗКИР, измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота.

В съответствие с чл. 54, ал.4, вр. ал.2 от ЗКИР, компетентен орган по издаването на заповед за изменение на КР в хипотезата на чл. 51, ал.1, т.2 от ЗКИР е Началникът на СГКК по местонахождението на имота. Предвид местонахождението на имота, местно компетентен в случая е Началникът на СГКК-С., предвид което оспорваният в настоящото производство административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му по закон правомощия.

Следователно, това е и административният орган, компетентен да постанови процесният отказ.

Предвид това, не са налице основания за отмяна / обявяване нищожност на заповедта на основание чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

Въпреки горното, съдът счита, че заповедта е издадена при нарушение на процесуалните правила, което обаче съдът преценява като несъществено, за да обоснове отмяна само на това основание по и в нарушение на материалния закон,

поради което подлежи на отмяна на основание чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

Действително, новата уредба в ЗКИР вече не предвижда задължително съставянето на акт за непълноти и грешки, както това се изискваше преди последното изменение на закона. Отпадането на това процесуално изискване, залегнало в специалния закон, обаче не означава изцяло отпадане на задълженията на административния орган да осигури участието на страните в производството.

Равенството, достъпността, публичността и прозрачността са основни принципи в административния процес, съответно закрепени в чл. 8 и чл. 12 от АПК. Тяхно проявление са процесуалните норми на чл. 26, чл. 34 и чл. 35 от АПК, които задължават административния орган да осигури участието на заинтересуваните страни в производството, да им даде възможност за представяне на обяснения, възражения и доказателства и да ги обсъди. Специалният Закон за кадастъра и имотния регистър не съдържа уредба, която да дерогира общата на АПК по отношение на участието на страните в производството. Процесуалните норми, посочени по-горе, са гаранция за спазване на принципите на законност /чл. 4 АПК/ и истинност /чл. 7 АПК/. Като не е уведомил страна, чийто права са засегнати от административния акт /чл. 15 АПК/, ответникът е нарушил всяка от посочените норми.

Като основание за извършеното изменение на КККР, в оспорваната заповед е посочена разпоредбата на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, а именно установяване на непълноти или грешки. Съгласно § 1, т.16 ДР на ЗКИР (нова - ДВ, бр. 49 от 2014 г. изм., бр. 57 от 2016 г.) на ЗКИР "непълноти или грешки" са несъответствия в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние“.

Съгласно чл.54, ал.2 от ЗКИР „Когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. При необходимост съдът може да възложи на вещо лице, правоспособно по кадастър, изработване на комбинирана скица с координати на граничните точки. Влязлото в сила съдебно решение, придружено от проект за изменение, изготвен от правоспособно лице по кадастър, е основание за изменение на кадастралната карта по реда на чл. 53а, т. 1.“

Безспорно е, че с направеното искане се засяга имот с идентификатор 68134.2096.404, с размер от 5б кв., записан като собственост на три лица: И. А. Г., Г. С. В. – Г., [фирма], [населено място].

Съгласно чл.34, ал.3 от АПК, административният орган осигурява на страните възможност да изразят становище по събраните доказателства, както и по предявените искания, като определя срок не по-дълъг от 7 дни. Страните могат да правят писмени искания и възражения.

На практика, писмо до [фирма], [населено място] изобщо не е изпращано и заинтересованата страна е била лишена от тази възможност в производството.

Тук обаче, следва да се отчете обстоятелството, че независимо, че в административното производство [фирма], [населено място] не е имало възможност за участие, то в настоящото съдебно производство заинтересованата страна е редовно призована, запозната със всички документи по преписката и представлявано от процесуален представител. Въпреки това, и предоставената му възможност, не е ангажирало никакви други доказателства досежно собственост върху имот с идентификатор 68134.2096.404, предвид което съдът приема, че не разполага с такива

и дори не изразява становище по същество, че е собственик на процесния имот или че не следва да бъде заличаван като такъв.

Въз основа на приетите по далото писмени доказателства, както и от изслушаната експертиза на в.л. инж. С. К., което съдът кредитира като подробно, компетентно изготвено и неоспорено по предвидения в закона процесуален ред от нито една от страните, съдът счита, че изводът на административния орган за наличието на спор за материално право, което да е основание за отказ за исканото изменение е незаконосъобразен.

Документите, удостоверяващи собствеността на жалбоподателя върху имота са безспорни. И. А. Г. на 23.12.2004 г. е закупил в съсобственост с В. И. Т. поземлен имот с планоснимачен номер 98 по плана на [населено място], м. Г.-А. в землището на кв. Д., целият с площ от 5040 кв.м., нанесен в к.л. 660 и 679 от кад.план от 1948 г. Нанасянето на имот с пл.номер 98 в кадастралната основа на регулационния план е одобрено със Заповед РД-50-360 от 02.08.2004 г. Закупеният имот е бил възстановен на продавачите по реда на ЗСПЗЗ с Решение 2589 от 13.09.1999 г. на ПК Д..

Със Заповед РД-09-50-405 от 13.04.2006 г. е одобрено изменение на плана за регулация и застрояване за квартал 5, в който попада имот 98, като от площта на имота с пл.№ 98 е създадена улица-тупик между о.т.39а и о.т.39б, УПИ 1-98 и УПИ П-98 от кв. 5. Съгласно така одобрения план, процесният по делото имот попада в обхвата на УПИ П-98 от кв. 5.

С Договор за доброволна делба от 29.08.2006 г. между съсобствениците на ПИ №98, жалбоподателят по делото и съпругата му стават собственици на УПИ П-98 от квартал 5, включително и на процесния по делото имот.

Със Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. са одобрени КККР в граници [улица], [улица], [улица], „Околовръстен път“, Д., [улица], [улица], [улица], Природен парк В., [улица], [улица], [улица]. В обхвата на тази заповед попада северната част от бившия ПИ 98, включително преобладаващата част от УПИ П-98 от кв.5.

Със Заповед № Р Д-18-41/21.07.2011 г. са одобрени КККР за частта от Природен парк „В.“, включваща землищата на Б., Д., К. и С.. Процесният по делото имот, съставляващ югозападната част на УПИ Н-98от кв. 5 попада в обхвата на КК, одобрена с тази заповед.

Причината за отделянето на тази част от имота в размер на 56 кв. м. като самостоятелен ПИ с отделен идентификатор е факта, че само тази част от УПИ П попада в обхвата на Природен парк В., при което всички имоти, попадащи в обхвата на заповедта са с трайно предназначение „защитена територия" и няма нищо общо с документи за собственост на [фирма], [населено място].

Обратно, документите, въз основа на които [фирма], [населено място] е било записано като собственик на имот с идентификатор 68134.2096.404, с размер от 56 кв. не могат да обосноват такава върху тази част.

С АДС 4613 от 13.04.1970 г. е одържавено място с площ от 1118 декара за студия за игрални филми. Мястото съставлява имоти 617,615,178,354, 348 по регулация преписка 3 (не се чете)/1948 г. (л.34 по делото). Към Разпореждане на МС на Р България № 9 от 29.07.2002 г. за едновременно увеличаване и намаляване на капитала на Б. филм ЕАД - С. е приложена скица на имота на Б. филм ЕАД,. С разпореждането от капитала на Б. Филм ЕАД се изважда стойността на имотите, попадащи в зони I, III и IV по приложената скица и капитала на дружеството се увеличава със същата стойност от допълнителните резерви на дружеството. Границите на имота а Б. филм

ЕАД и разделянето му на 4 зони е извършено по координати на граничните точки от ГИС С. , въз основа на регулационен план на м. Национален киноцентър С. - Б., одобрен с протокол от 01.02.1972 г. към Заповед 1230 от 15.07.1972 г. и кадастралната му основа. Следващия документ за собственост, представен от заинтересованата страна [фирма] е Разпореждане на МС на Република България № 4 от 27.05.2005 г. (л.81 по делото) за изменение и допълнение на Разпореждане № 9 на МС от 2002 г. (л.80 по делото). С това разпореждане е изменена т.2 от Разпореждането от 2002 г., като имотът, описан в т.1, скица на който е приложена като Приложение 1 към Разпореждане 9 от 2002 г. С изменението се задължава министърът на културата да апортира и увеличи стойността на [фирма] със стойността на правото на собственост върху имота по т.1 (описан в приложението към разпореждането от 2002 г.)

С Протокол на Министерство на културата и туризма от 01.06/2005 г. капиталът на държавното дружество Аудиовидео О. е увеличен в резултата на апорт на имот от 582.68 дка, намиращ се в м. Национален киноцентър С. - Б. със 112 650 000 лева, колкото е стойността на имота от 582, 68 дка.

В приложения по делото Устав на Еднолично акционерно дружество с държавно участие в капитала [фирма] (л.83 по делото) в чл.7 като капитал на дружеството е посочена стойността [ЕИК] лева, я която стойност е включена стойността на апортирания имот от 582.68 дка.

От приетата експертиза се установява, че апортирания в капитала на [фирма] имот от 582,68 дка е описан само с площ в м. „Национален киноцентър С. - Б.“, без номер и не е нанесен в кадастралния плен на [населено място] при одобряване на кадастралната карта. Имотът не е бил нанесен и в предходния кадастрален план. Вещото лице е индивидуализирало имота по схема, която представлява графична част към разпореждане № 9 от 29.07.2002 на Министерски съвет на Р България. В очертанятия му са били включени много имоти, които са били възстановени по ЗСПЗЗ.

Според съда, цитираното графично приложение към Разпореждане № 9 от 29.07.2002 г. на МС не представлява нито скица, нито пък създава собственически права в полза на [фирма], [населено място].

При това положение, предвид липсата на индивидуализация на имота и оттам липсата на възможност да се направи обоснован и категоричен извод за идентичност, респ. прекриване на имота на заинтересованата страна и на жалбоподателя не може да се обоснове извод за наличието на спор за собственост, каквото се сочи в оспореното писмо по отношение на тези 56 кв., обособени в имот с идентификатор 68134.2096.404.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл. 168 АПК и по гореизложените съображения, съдът намира, че при издаване на процесното писмо са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, които обуславят отмяната на акта на основание чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

По изложените съображения писмото следва да бъде отменено, като бъде върната преписката за ново произнасяне на административния орган, при съобразяване с мотивите, изложени в решението.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски. Същите са размер на 10 лв. д.такса, 300 лв. за вещо лице и 1200 лв. адвокатски хонорар. При направеното възражение за прекомерност, съдът, с оглед характера на

спора, счита същото за основателно, и го намалява до 600 лв.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл.173, ал.2 от АПК,
Административен съд София – град, II а.о., 35 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на И. А. Г. писмо изх. № 20-62673 / 16.09.2019 г. на
Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – С..

ВРЪЩА преписката Началника на Служба по геодезия, картография и
кадастър – С. за ново произнасяне в 14-дневен срок при съобразяване с
указанията, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Служба по геодезия, картография и кадастър – С. да заплати на И.
А. Г. разноски по делото в размер на 910 / деветстотин и десет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на
съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: